

**גָּדַר שְׁנָיִם בּוֹ עֵשָׂר
אָבְנִים שֶׁל כּוּשָׂאָיו
שְׁנָיִם שְׁנָיִם, הָרִי אָלוֹ
יָצְטִלוּ. שְׂעוֹר גָּדַר,
עֵשְׂרָה מְפָחִים. פְּחוֹת
מִן - מְחָצְב, וְגוֹמָזוֹ
עַד פְּחוֹת מְהַאֲרֵץ
מְפָח.**

**עין משפט
נר מצוה**

לד א מ"י שס וטו"ש שס
ספ"ף טו:
לה ב מ"י שס טו"ש ע"א ח"
ס"י מ"א:
לד ג מ"י פ"ד מהל' טומאת
משכב ומושב הלה א סגג
שע"ן רמ"ג:
לד ד מ"י פ"ד מהל' אלל
הלה א סגג שע"ן ב טו"ש ע"
י"ד ס"ח ספ"ף א:

פניני רש"י

נזירות המושבין. היינו
סתם נזירות שיש להם משך
להלאה ממקום מקור
ניצטען:
(פ"ה נ"ג.)
ומניינות הנזבעין. ואלו
יוצאין מגומות ניצטען
לימשך הלה...
(פ"ה נ"ג.)

רבינו חננאל

כרגלי כל אדם. ולא פי'
הלבאת כריבי' אלא משום
דפליגי בהדי רבוי'. אמר רב
מכדי עירוב דרבנן אה ל'
יחיד במקום יחיד ומה לי יחיד
במקום רבים הכל אחד הוא.
ואמרין וכל מדרבנן אל שאני
לן בין יחיד במקום יחיד ובין
יחיד במקום רבים והתנן
בחזלתי נדה ו' אילעוז אמר
כל אשה שעברו עליה ג' עונות
פי' הושתט שלה שיהיה וחסה
לראות כל ט"ו יום הפסוקה
ועכשיו עברו עליה ג' פעמים
ט"ו יום ולא ראתה ואצ"י
ראינה זקניה שיש לוטר
נשתלקו רמים חדל להיות לה
אורח נכשים. ואח"כ ראה
דייה שעתה ואין טמאמן
אוחה מעת לעת ותניא מעשה
ועשה רבי כו' אליעזר סבר
יחיד פליג עליה לאחז שנוכר
עליה ולא אתמר הלבאת אל
מכר ולא ככור. אמר כו' ו'
אליעזר לטמון עליו בשעת
הדחק. מאי שנת הדחק
פירשה רבנן אשה שהפסיקה
ג' עונות ואמרין ענה בנותיה
שלישים יום (וכו') אפי' שהעברה
טהרות ואח"כ ראתה דם. איכא
דאמרי שנת בעורת היתה
ועשהו טהרות ונדחק הרוב
לרבי להפסידם. ולהחזיקה
בטומאה לאחז מעת לעת
ופסק כו' אליעזר רדיה שעתה.
והנה זה מדרבנן הוא דאמר
רבא מאי דרבנן כרדב יהודה
אמר שמואל דאמר תכימי
תקנו לבנות ישראל להיות
ברוקות עצמן טהרות ועבדות
בשחרית להבשר טהרות
שעתה כבליל. עבדות
להבשר טהרות ששעתה ביום
והו הוליל ולא ברך הפסידוהו
עונה יתירה וטומאות מעת
לעת (ותי) [ואין] מדרבנן שני
בין יחיד ליחיד ובין יחיד
לרבים ותוב רבא ותוב אחרני
למירק ולאחריו דשני [בתנן]
[ברובן] בין יחיד ליחיד בין
יחיד לרבים מהא דתניא
שמועה קרובה שהיא בתוך
שלישים יום נהגת ד' ימי

גמ' (ל) (קמ"ה) [הנה
קבל: צ"ה נ"ה] (ג) [נכנסו
ט. ושי"ע ע"ש] (ד) גמ' (ה)
[הנה] (ז) (ט) [נכנסו ט.
ז"ל] (י) מ"ח כ' (י) [מ"ק
ית. י"ט: כ. כ. ט:]
בכורות מ"ט. חולין כ'
[תו"ש] (ט) [דף מ"ה: ד"ה
צ"ה] (ע) [וע"י מ"ס' מ"ה: ו'
ד"ה צ"ה] (פ) [ד"ה צ"ה] (צ)
[ד"ה צ"ה]

הגהות הב"ח

(א) גמ' והווי להו נולד
אסירי:
(ב) שבו והתקן רבי
אליעזר ל"ל וכן ככל
העמוד:

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי. אפילו לטולטל במקומן: הרי הן
ברגלי כל אדם. כיון דנייד לא קנו שכיטה ואפילו הן של יחיד
אינן כרגלי: בפירוש שמוע לך. מר' יהושע בן לוי: או מבבלא.
דשמעט לך מיניה מילתא אחריתי ודייקת מינה דכר' יוחנן בן טורי
סבירא ליה: ומאי בבלא. מאחיה כלל
הוא ס"ד מעיקרא דשמעט ליה לר'
יהושע בן לוי דנימא מילתא דנידוק
לה מיניה: פקדורב. ככל משפטיו
ותמוזין מהלכות עירובין הן: בין
לקולא. כגון אדם יתן לחי לא קנה
שכיטה לא נפיק מד' אמות: להומרא.
כגון כלי הפקר אי אמרת קונינן שכיטה
אסור להוליכן למקום שיערב זה
המאכל אלא אלפסי הוא דלית ליה
לכל רוח: קמ"ל כדברי המיקל.
באדם הוא דהלכתא כותיה דכיון
דניעור קנה יתן נמי קנה אלל ככלים
לית הלכתא כותיה: אבל יחיד
במקום רבים. כגון ר' יוחנן בן טורי
דפליגי רבן עקיבא איתא לית הלכתא
כותיה: ר' אליעזר. גרסית: כל
אשה שעברו עליה שלש עונות. היינו
ג' יום דעונה סתם לפריסת נדה
משלשים יום לשלשים יום וכל אשה
שעברו עליה תשעים יום ולא ראתה
נשתלקו דמיה וחס ראתה אחרי כן
אמרין השתא הוא דראתה דם ולא
מטמין טהרות שמתעסק' בהן למפרע
כשאר נשים שדמיהן מזויין שטמאות
טהרות למפרע מעת לעת כדאמר
במ"ס נדה (דף ג.) דתישטין שמה כותלי
בית הרחם העמידוהו ותנן (שם מ.) כל
הנשים שטמאות ציבת החילון ופליגי
רבנן עליה ואתרי דלחן הספקת ג' עונות
סילוק אלא לזקנה שעברו עליה ג'
עונות סמון לזקנה אלל צילדה לא:
כרבי אליעזר. וטיהר אף צילדה
שעברו עליה ג' עונות: אחר שנוכר.
שמעט דזכר ללאו ספיר בעיד: שעת
הדחק. שני צורות הוו ואיכא הפסד
טהרות: במאי בשנוכר. אליינא נוכר
דאימרת צפונתיה. הלכה כרבנן
וכשעשה המעשה לא היה זכור ועכשיו
נוכר אמאי לא אהדר עובדא: אלא.
האי ללא אהדר משום דלא אימרת
הלבאת לא כמר ולא כמר ומאי
נוכר ללא שנוכר דרביס פליגי
עליה דהוה ליה למויעבד כרביס
אמר כדי הוא רבי אליעזר לסמוך
עליו צעת הדחק ולא אהדר עובדא
הא לאו צעת הדחק לא אלמא
אע"ג דמעט לעת גזירה דרבנן
הכי צעי למויעבד כרביס: נוהגת
שבעה. לרביה ולתכנסת ושלשים
לתפפורת ולגיוחן מיום ששמע לו:
ופבר לה. רבי יוחנן כשמואל:
ה"ג

מיקל וחכמים מחמירין

"שמואל הלכה כדברי המיקל אבל בעלמא אפילו בדרבנן שני בין יחיד במקום רבים

קאמר כדאמר אביילת הוא דלקילו ביה רבנן וכן מוכיח דהיה פרק בתרא דמו"ק (דף ע"ב ט:): ג"כ אלל שאלו רבנן ג"כ קוצר את ממו
ג' ימים לפני הרגל וצ"ה ב"ה ממקום קריב פלוגתא דרשב"ג ורבנן (דף ע"ג ט:). וא"כ כיון דלפני יחיד במקום רבים אמר שמואל הלכה כדברי
המיקל צאלל נמה ליה לשמואל למיפסק פסקת בתרא דמו"ק (דף ע"ב ט:). (ב) כרשב"ג דאמר ר"ה ויום הכפורים כרגלים ויש לומר דקמ"ל אפי' ציוד
מקום רבים כדאמר לעיל ונראה אפי' ציום ראשון של אביילת דהוי דאורייתא כדאמר בה"ג. הלכה כדברי המיקל צאלל מידי דהוי הלכה
כדברי המיקל צעירבו דשמעט לעיל דלפילו הוי דאורייתא הלכה כדברי המיקל מדאקאמר מכדי עירובין דרבנן מנה לי יחיד במקום רבים
וכי' משמע דלי הוי דאורייתא ניהא דלכריי וכן מוכח צ"כ יש צבור (בכורות דף ע"ג ט:). ג"כ פלוגתא דר"ע ורבנן דאמר רב אשי הכל מודים
לענין אביילת דיום ל' כשלאפו דאמר שמואל הלכה כדברי המיקל צאלל ואפילו ציום ראשון אינו נוהג אביילת וזה לשון ה"ג היכא
דשכיב שכיבא ציום טוב ראשון או ציום טוב שני או צחולו של מועד או ציי"ט ראשון של יום טוב אחרון אינו נוהג אביילת
עד

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

כל שבן דהוו להו נולד ואסירי אלא מיה
בעבים מינד נייד השתא דאתית להכי
אוקיינוס נמי לא ליקשו לך מיה באוקיינוס
נמי מינד נייד ו"ותניא (ה) נהרות המושבין
ומעיינות הנזבעין הרי הן כרגלי כל אדם אמר
רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי אמר ליה רבי זורא
לרבי יעקב בר אידי (ג) בפירוש שמוע לך או
מבללא שמוע לך אמר ליה בפירוש שמוע
לי מאי בבלא דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה
כדברי המיקל בעירוב ותרתני למה לי אמר
רבי זורא צריכי דאי אשמעינן הלכה כר' יוחנן
בן נורי הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא
קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולימא
הלכה כדברי המיקל בעירוב הלכה כרבי
יוחנן בן נורי למה לי איצטרך ס"ד אמינא
הני מילי יחיד במקום יחיד ורבים במקום
רבים אבל יחיד במקום רבים אימא
לא אמר ליה רבא לאבבי מכדי עירובין
דרבנן מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי
יחיד במקום רבים אמר ליה רב פפא
לרבא וברבנן לא שני לן בין יחיד במקום
יחיד ליחיד במקום רבים (ה) והתנן רבי
(ג) אלעזר אמר כל אשה שעברו עליה שלש
עונות דייה שעתה (ז) ותניא מעשה ועשה
רבי כו' אלעזר לאחר שנוכר אמר כדי הוא
רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי
לאחר שנוכר אימא לאחר שנוכר דאין
הלכה כרבי אלעזר אלא כרבנן בשעת
הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר
הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן לאחר
שנוכר דלאו יחיד פליגי עליה אלל רבים
פליגי עליה אמר כדי הוא רבי אלעזר (ח) לסמוך
עליו בשעת הדחק אמר רבי משרשיא לרבא
ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא וברבנן
לא שני בין יחיד במקום יחיד בין יחיד במקום
רבים (י) והתניא שמועה קרובה נוהגת שבעה
ושלשים רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד
ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה בתוך
שלשים קרובה לאחר שלשים רחוקה דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים אחת שמועה
קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה
ושלשים ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל
ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין
המורבים חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא

אביילת ולגיוחן כיוצא בו ל' יום. ושמועה רחוקה שהיא לאחר ל' יום אינה נוהגת אלא יום אחד דברי ר"ע ויחזיקו ביה חכמים בין קרובה בין רחוקה נהגת ו' ולי'. ואמרין כ"כ שאתה מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין חוץ מזה שאע"פ שרבי עקיבא
הוא במקום רבים ומיקל הלכתא כותיה. דאמר שמואל הלכה כדברי המיקל [באבל] באביילת הוא דאקילו רבנן [ואמרין כיוחין] אפי' ביהודן במקום רבים אבל בעלמא לא. ואפי' ברבנן הוי שני בין יחיד ליחיד ליחיד

